

ZEE, ZEEVAART, ZEEWEZEN

Door Zienswijzen
Leo van Spronsen
Tycho Laan
Liorah Hoek

BEREIKBAARHEID

Net als alle grote steden in Nederland is ook Rotterdam toe aan vernieuwingen en renovaties, met de daarbij horende opengebroken stoepen en omleidingen in het verkeer. Zonder deze obstakels is het museum prima over land bereikbaar, (helaas) niet over water.

BETREEDBAARHEID

De toegankelijkheid van het museum heeft zich beperkt tot de mobiliteitsbeperkingen. Er lijkt nog niet uitgebreid te zijn nagedacht over visuele beperkingen. De overgangen van licht naar donker zijn erg groot, waardoor het zicht ontnomen wordt. De aanwezige spots beschijnen niet altijd de kernstukken, waardoor informatie verloren gaat.

BEJEGENING

“Eenmaal binnen werden wij snel geholpen. De zeer vriendelijke medewerker was goed op de hoogte van de OV-Begeleiderskaart. Alle tegengekomen medewerkers van het museum waren zeer behulpzaam.”

BELEVING

Voor de liefhebber is het een waar walhalla. Sommige plaatsen, zoals het boorplatform, zijn erg donker waardoor gevaarlijke situaties kunnen ontstaan. Daarnaast is de opzet van de collectie wat onoverzichtelijk en moeilijk te volgen. Maar buiten... daar is alles anders: “Je ruikt, ‘ziet’, hoort en voelt hoe het leven op zee geweest zou zijn.” Het hoogtepunt is zoals gewoonlijk de ‘knopenschuit’ waar de enthousiaste vrijwilliger je uitlegt hoe je bepaalde scheepsknoppen legt en waarvoor ze dienen. Ook neemt de vrijwilliger op de tegenoverliggende boot, rustig de tijd om te vertellen over het leven op een schip en met name over de bedstee en het ‘ondergeschoven kindje’. Ook de vrijwilliger die op de graanelevator staat, vertelt enthousiast over de reparatie van het dek. Deze mensen brengen de museumhaven tot leven, waardoor het een plek is om meermalen te bezoeken.”